

begrundet i den Omstændighed, at han har ment, at der vilde være ligesom noget Ubilligt i, om han, medens han stod i og forfatte en Pennefeide med det ærede Medlem i Aviserne, vilde benytte sig af den sævegne lettere Udgang, som hans Stilling som Embedsmand giver ham, til at kalde Domstolene til Hjælp i hans Strid med det paagjældende ærede Medlem. Jeg skal lige over for nogle Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (G. Peterfen), tilføje, at disse Udtalelser hidtil have været mig ubekendte; det forholder sig virkelig, som det ærede Medlem antydede — jeg veed ikke, om det var for Alvor, eller det var med en vis Ironi — at Justitsministeren har Andet at bestille end at læse de forskjellige Aviser, som udkomme i Danmark. Sagen stiller sig jo imidlertid anderledes, efter at de omtalte Ytringer have fundet Vej ind i Folkethinget; derved have de for det Første faaet en Offentlighed, en Notorietet, som de tidligere ikke have havt, og tillige have de ved at være blevne gjentagne her faaet en større Vægt end den, som jeg tilstaa, at jeg ellers er tilbøielig til at tillægge de alffens Udtalelser, som fremkomme i alffens Blade her i Landet. Jeg skal, efter hvad der nu her er passeret, give den paagjældende Embedsmand bestemt Raaleg om at anlægge Sag imod det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds. Hvad det andet Tilfælde angaar, som den ærede første Forespørger fremførte, formentlig som en Begrundelse af den liden Tillid, der skalde vise sig at være tilfede i det Mindste paa enkelte Steder lige over for Domstolene paa Grund af Justitsministerens Holdning lige over for Domstolene, idet han henviste til, hvad der skalde være passeret i et andet lignende Tilfælde, da maa jeg bemærke, at der ikke indeholdes Noget om dette Tilfælde i Forespørgslen; ei heller har det ærede Medlem paa anden Maade ladet mig vide eller foreslaa, at han ved denne Leilighed vilde fremdrage det omtalte specielle Faktum. Det ærede Medlem har sagtens den Opfattelse, at det var en overmaade vigtig Sag; men jeg har den modsatte. Det Faktum, han hentydede til, foresvæver ganske dunkelt min Erindring; jeg erindrer ikke, hvor gammel denne Sag er, men ganske vist har jeg endnu en dunkel Erindring om, at noget Saadant er passeret som det, det ærede Medlem antydede. Jeg kan imidlertid virkelig ikke erindre denne Sags Detailler og kan derfor heller ikke i dette Dreblik oplyse, hvad der bevoagede mig til at bruge den høflige Form at henstille til den vedkommende Embedsmand, om han fandt sig foranlediget til at anlægge Sag mod den Paagjældende, ei heller, hvad der kan være passeret efter den Tid. Jeg erindrer ikke, om jeg har faaet Meddelelse om, at han har forfulgt Sagen eller ikke. Jeg skal saa meget mindre gaa ind paa denne Sag, som jeg selvfølgelig ikke kan gjøre det uden at komme ind paa en Dmtale af den paa-

gjældende Mand, som havde brugt den fornærmelige Udtalelse imod Politimesteren, hvilken Mand jo fik et overordentligt hæderligt Vidnesbyrd af den ærede Forespørger, men som jeg ikke kender, i alt Fald ikke tilstrækkeligt til at kunne slutte mig til et saadant Vidnesbyrd eller udtale mig i modsat Retning. Forinden jeg tillod mig noget Saadant, vilde jeg anse mig forpligtet til at undersøge Sagen ganske anderledes nøje. Hvad Forespørgselsens egentlige Indhold angaar, skal jeg ikke tilføje noget Videre, jeg anser det for at være overflødig; derimod vil jeg gjøre en enkelt Bemærkning til, hvad den ærede første Forespørger sluttede sin sidste Udtalelse med. Han sagde, at vi tro — det vil sige Folk i den Egn, hvor han nærmest hører hjemme, — ikke paa Farligheden af den Bevægelse, som i de sidste Aar har vift sig jo ikke blot her i Landet, men ogsaa uden for Danmarks Grændser. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg anser heller ikke for Dreblikket denne Bevægelse for at være saa særdeles farlig; jeg gjør det ikke, fordi jeg, naar Alt kommer til Alt, har god Tro til den danske Almue, i Særdeleshed til den danske Arbejderstands funde Forstand og gode Skjønnsomhed, fordi jeg har den Overbevisning, at det i Længden ikke skal lykkes de enkelte Agitatorer at føre Massen vild. Men det, som mulig skalde kunne gjøre mig noget betænkelig, er netop det, at Mange, der ganske vist ikke — i alt Fald ikke ligesom — have sluttet sig til den omtalte Bevægelse, i Virkeligheden arbeide dem i Hænderne, maaste uden at vide det og uden at ville det, ved den Maade, hvorpaa de ved mange Leiligheder træde op lige over for Forholdene hjemme hos os. Denne Virksomhed, der navnlig udøves ved at undergrave Tilliden til og Respekten for de forskjellige Samfundsinstitutioner, den anser jeg for meget farlig, navnlig, som sagt, fordi den arbeider den Bevægelse i Hænde, hvortil det ærede Medlem hentydede. For saa vidt kunde det kun være mig hjært at høre ham udtale, at han ganske erkjendte Afgtigheden af de Bemærkninger, hvormed jeg sluttede mit sidste Foredrag. Jeg vil haabe, at han, og Andre ligesom han, naar de blive Vidne til saadanne Udtalelser, som jeg hentydede til, det være sig i Tale eller i Skrift eller paa Tryk, da ville gjøre Deres for at modarbeide, at saadanne Ytringer skulle kunne faae denne skadelige Indflydelse. Jeg tror ganske vist ikke, at det just er den rette Maade ved enhver Leilighed at bringe frem, at der er Mistillid tilfede; jeg tror, at man meget ofte derved giver det Udseende af, at man selv kunde være noget tilbøielig til at mene, at der vel kunde være Grund til en saadan Mistillid. Der er endnu kun en enkelt Bemærkning, jeg skal gjøre; jeg glemte den før, da jeg nærmest bvoaledede ved Forespørgselen. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (G. Peterfen) foreskafte mig ligesom, at jeg, da jeg havde mod-